

Swartzska plantaget (Wiskaholm) Del 2

Fortsättning från gårdagens blogg om Wiskaholm. Mellan plantaget och fattighusets gård låg utmed Viskan ännu en kålgård, vars öden snart sammanbands med plantagets. Kålgården har kanske av ålder, eller först senare tider hetat Idal. Idal som i areal höll i 21 år (133 $\frac{3}{4}$ kappland) ägdes på 1840-talet av apotekare Freundts efterträdare som apotekare i Borås S. Österberg(1818-1890). Mellan åren 1848-1852 ägdes Idal av färgerifabrikören S. P Pettersson som uppförde ett kattunstryckeri och 1850 fick tillstånd att från Hallbergsgatan bygga en träbro över Viskan till Idal, som var belägen på samma plats som den nuvarande Wiskaholms cementbro ligger. Utmed nyssnämnda bro fanns en täckt flotte för sköljning av garn vid färgning. Tryckeriet gick inte med någon fördel för Pettersson utan han sålde Idal och tryckeribyggnaden till handlarna J. Johansson och O. Tidblad, vilka dock redan 25/10 överlät köpet på färgaren J. P. Broberg från Rönnedal i Kinnarumma socken. Från 1853 drev Broberg Idals kattunstryckeri och upptog under året kattunstryckaren på Rydboholm James Boijd född i England år 1826 och inflyttad till Rydboholm år 1852, till kompanjon men först år 1856 flyttade Boijd till Borås och erhöll burskap 1857.

År 1857 bildades Fabriksbolaget Broberg & Boijd som på Idalsområdet uppförde en byggnad för tillverkning av så kallade gaslampor. En eldsvåda den 2 januari 1858 brann fabriken ner och bolaget råkade snart under auktion efter rådande kris den 29 december 1858 och då inropade fabrikören Edward Davis platsen med bo och byggnader för det billiga priset av 802 rdr under det som Broberg hade betalat för Idal, Broberg hade betalat 3,500 rdr år 1852.

Det får bli ett blogginlägg till om Wiskaholm och det finns hur mycket historia som helst om denna plats och det är intressant för det är ju vår historia och det är synd att det inte finns några byggnader kvar på Wiskaholm från den tiden.

